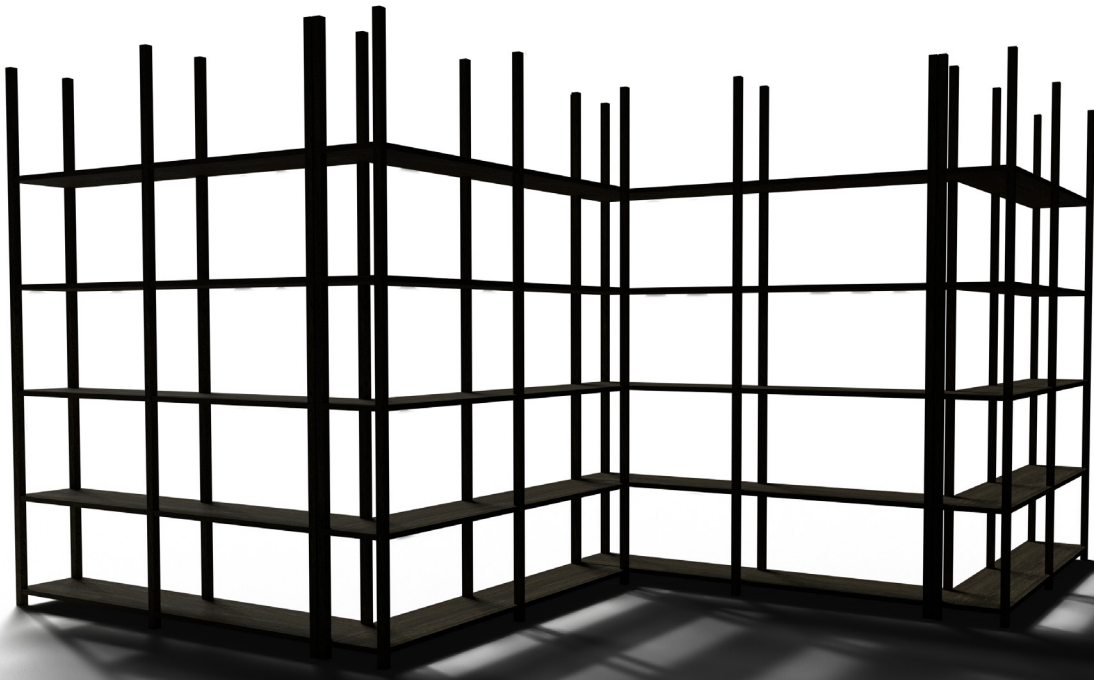

VEISTOS HIILIVARASTONA: **PORI**

TEOSLUETTELO

PALAUTETTAVA!

Voit ladata digitaalisen version osoitteesta eeromerimaa.fi

VEISTOS HIILIVARASTONA

Veistos hiilivarastona on kollektiivinen teos, arkistomainen kokonaisuus, joka koostuu 21 taiteilijan tekemistä veistoselementeistä. Materiaalina on käytetty taiteilijoiden nurkkiin jääneitä jätetuun paloja ja lämmityskattiloiden polttoaineeksi tarkoitettua hylkypuuta. Materiaaliin sitoutunut hiili poistuu kierrosta ja varastoituu taideteoksiin. Samalla tekijät tarkastelevat taiteellisen työskentelyn potentiaalia muuttaa materiaalin arvoa.

Näyttelyn aikana yleisö voi osallistua materiaalin jalostumisprosessiin hankkimalla teoksia itselleen. Teosten myynnistä syntynyttä tuottoa ohjataan Suomen Luonnonperintösäätiölle suomalaisten aarniometsien suojeleua varten. Hiilivaraston olemus toteutuu täten materiaalin arvon nousussa polttoaineesta taideobjektiksi ja prosessin mahdollisuuksissa tuottaa varoja uusien hiilinielujen synnyttämiseksi.

Hiilivarasto nojaa eetokseltaan vahvasti hyväntekeväisyyteen ja positiiviseen aktivismiin. Projektin avulla etsitään ja esitellään malli, yksi mahdollisuus, jonka avulla taiteilija ja yleisö voi aktiivisesti sitouttaa toimintaansa kestäväen kehityksen tematiikkaan. Yhteistyön merkitys on projektissa keskeistä.

TEOSTEN HANKINTA

Halutessasi voit osallistua Hiilivaraston prosessiin hankkimalla itsellesi veistoksen. Saatnäyttelyn valvojalta maksutiedot haluamastasi teoksesta ja suoritettuasi maksun, teos merkitään ostetuksi. Teokset on noudettavissa näyttelyn päätyttyä.

Kysy lisää näyttelyn valvojalta!

3

Arttu Merimaa

IN BALANCE, YEARS AND YEARS

Teoksen materiaalina ovat karsitut ja kellariin vuosien varrella varastoidut joulukuusen rungot. Puiden pinnat ovat kauttaaltaan kuoriaisen tai toukan sileiksi kalvamia ja täynnä pieniä onkaloita. Olen käyttänyt kuusen runkoja viimeisimmissä näyttelyissäni köyttämällä niitä yhteen toistensa jatkoksi ja ripustamalla kokonaisuudet kattoon niin, että ne tasapainottuvat yhden kiinnikepisteen varaan. Joskus painopistettä voidaan siirtää asettamalla muodon päähän jokin objekti tai pieni pussukka painoksi. Yksi joulukuusen runko merkitsee yhtä kulutta vuotta. Toistensa jatkoksi köytetyt rungot merkitsevät pidempää aikaa. Tasapainottelussa on kysymys kaikkialla hallitsevan kaaoksen reunalla seisomisesta.

Arttu Merimaa (1983) on Porissa ja Helsingissä asuva kuraattori ja kuvataiteilija. Merimaa on valmistunut kuvataiteen maisteriksi Helsingin Taidyliopistosta (silloinen Kuvataideakatemia) vuonna 2013 sekä suorittanut kuvataiteilijan AMK-tutkinnon Tampereen ammattikorkeakoulussa vuonna 2007. Hänen teoksiaan on Helsingin taidemuseo HAMin ja Nykyaikaisen taiteen museo Kiasman kokoelmissa. Tällä hetkellä Merimaa työskentelee Porin taidemuseon näyttelyintendenttinä.

Teoksen hintatiedot taiteilijalta

4

Eero Merimaa

NURKKAVEISTOS IV

Nurkat ovat sopivia paikkoja pienille apupöydille, televisioille tai kissan ruokakupeille. Tämän veistoksen voi asettaa apupöydän päälle, television eteen tai ruokakupin alle. Näkisin, että teos on lähtökohdiltaan varsin käytännönläheinen.

Vanhoissa huonekaluissa on hienoja pintakäsittelyjä. Halusin Nurkka-veistokseen jotain ranskalaisen puleerauksen tuntumaa, mutta koska en osaa pintakäsitellä, lakkaus muistuttaa enemmän kiiltävää limaa kuin puleerattua arvoesineitä.

1200€

5, 7

Mikael Korkee

VUOROLEIKKI

Teoksessani ”Vuoroleikki” on nähtävillä kaksi perhosta. Ensimmäinen on päiväperhosiin kuuluva ritariperhonen, joka on tehty uudemmasta ylijääneestä puutavarasta. Toinen on kehrääjä, eli öisin liikkuva perhonen, joka on tehty mereltä löytyneestä ajopuu puutavarasta. Perhosveistokset on kiinnitetty raitapajusta sahatulle ylijäämälankulle. Raitapaju on puuna osuva valinta veistoksen perhosten kanssa, sillä Suomen luonnossa lähes 190 suurperhoslajia käyttää sitä ravintonaan.

Tämä kesä on ollut minulle luontoon tutustumista uudella tapaa. Lap-sena hyönteiset olivat suuri ihmetyksen aihe, ja nyt olen perhosten tutkimisen kautta päässyt kokemaan tätä luonnon osa-aluetta uudestaan ja uudella tapaa. Olen perustanut tänä kesänä yhdessä Väinölän ala-asteen 5.luokkalaisten kanssa perhosille ruokintapaikkoja, niin kutsuttuja perhosbaari-veistoksia. Ruokintapaikat sijaitsevat Väinölän Perhospuistossa (Joukahaisenpuisto) osana ”Kasvava maalaus” taidepuutarhaa. Luonnon uusiutumiseen vaikuttavat pölyttäjät - perhoset, mehiläiset sekä muut hyönteiset ovat merkittäviä tekijöitä luonnon monimuotoisuuden ja kestävyyden kannalta.

1200€

6

Tapio Haapala

UND

Olen käyttänyt teokseni materiaalina vanhaa Lundian hyllylevyä, jonka olen hankkinut viitisen vuotta sitten kierrätyskeskuksesta työhuoneelleni aputasoksi. Palveltuaan aikansa työtasona ja viimein saavutettuaan siinäkin tarkoituksessa matkansa pään päätin rakentaa siitä teoksen, tietynlaisena kunnianosoituksena kestävyydelle, kierrätykselle ja uusiutumiselle

2500€

8

Eero Merimaa

NURKKAVEISTOS III

Nurkat ovat häpeämistä, kotialttareita tai Malevitšia varten. Tässä veistoksessa on hyvin vähän häpeää ja Malevitšiakin vain nimeksi, joten olisin taipuvainen pitämään sitä jonkinlaisena kulmien pyhittäjänä.

Lattialaudat ovat sotkettuja ja ohuita. Kaukana salien leveistä lankuista. Ne huoneet, joita nämä puut ovat laudoittaneet, ovat takahuoneita, varastoja tai salaisia käytäviä seinien sisällä.

1200€

9

Tapio Haapala

DREAMER

Teos on saanut alkunsa kohdistamalla katse alaspäin, jalkojen juureen. Siellä on kaikkea mielenkiintoista mitä ei aina huomaakaan. Dreamer on koottu puuverstaan lattialle kertyneistä jämäpaloista. Olen aika laiska siivoamaan, joten materiaalia kertyy melko paljon, normaalisti vastaava aines menee suoraan lämpökattilaan. Niin ikään verstaan nurkasta löytyi vanha muotti minkä avulla koostin teoksen. Kyse oli kokeilunhaluisesta, leikkimielisestä puuhasta, ikään kuin olisin heittäytynyt lapseksi jälleen. En ollut ihan varma millainen lopputuloksesta tulisi, lopulta se alkoi muistuttaa mielestäni selkeästi makaavan figuurin rintakuvaa, siitä tuli teoksen nimeksi Dreamer.

2000€

14

Laura Lilja

SATEENKAARILIPPU II

Kuudesta löydetystä jätepuun palasta koostuva teos on itsenäinen jatko-osa viime vuonna Ars 22 näyttelyssä esillä olleelle Sateenkaarilipulle, joka oli toteutettu käytöstä poistetuista kuormaliinoista. Eri muotoiset puupalat ja niiden irtoillut maali, halkeamat ja virheet tekevät jätepuulipun pinnasta maalauksellisen ja uniikin. Eri materiaalein toteutetut sateenkaariliput muistuttavat siitä, että seksuaalisuuden ja sukupuolen moninaisuus on jo kaikkialla – se, mitä ei aina löydy, on avoin ilmapiiri, turvallinen tila tai tasavertaiset ihmisoikeudet.

Laura Lilja (s. 1975) on reposaarelainen kuvataiteilija, joka yhdistelee teoksissaan erilaisia materiaaleja, tekniikoita ja teemoja oivaltavasti ja toisin toistaen. Lilja valmistui taiteen maisteriksi Taideteollisen korkeakoulun PALLAS kuvataiteiden koulutusohjelmasta 2004 ja hänen teoksiaan on mm. valtion, Jenny ja Antti Wihurin rahaston, Kuntsin modernin taiteen museon, Lönnströmin taidemuseon ja Porin taidemuseon kokoelmissa.

1200€

15

Tarmo Thorström

JÄMÄPALAT

Käytän laserleikkuria paljon töissäni. Kuten kaikessa työstössä, myös siinä syntyy aina jämäpaloja. Osa niistä on jatkokäytettävissä, osa ei. Käännteinen Mandeljepyrin -teoksen jämäpalat ovat tässä liimattuna levyille suunnilleen sellaisena, kuin ne lasertyöstöaseman pedillä olivat työstön jälkeen. Ne ovat enimmäkseen liian pieniä jatkotyöstöön ja ovat siten lähinnä energiajätettä.

Käytän ainoastaan kotimaista koivuvaneria, eli sinänsä tiedän materiaalin ekologisen jalanjäljen ja olen kohtalaisen perillä teosteni kuormituksesta. Mutta kuormaa niistä silti aina tulee. Siksi pyrin keksimään jämäpaloille uusiokäyttöä. Aina en keksi. Keksitkö sinä? Huomaa, että työstän myös muita materiaaleja aina heijastinkankaasta piirtoheitinmuoviin. Mitä tehdä niiden jämäpaloilla? Jos jämät kiinnostaa, ota yhteyttä.

16

Henry Merimaa

KULJETUKSIA III

Kolmiosainen teokseni perustuu löydetyn- ja valmismateriaalin käyttöön. Teokset rakentuvat puun materiaalisuuden ja luonteenomaisuuden varaan. Ne eivät esitä muuta kuin puuta kasattuna nippuihin. Teosten hahmot muodostuivat moduuliajatuksen variaatioilla ja toteuttavat minua kiehtovan minimaalisen ja konstruktiivisen ilmaisen tapoja.

Trukkilavalla tuotiin keväällä naapuriini uunin osia. Kaksi ensimmäistä teosta syntyi tästä löydetystä lavasta, jonka purin osiin. Purkuosat olivat kaikki saman pituisia. Pilkoin ne kolmeen osaan ja kasasin kahdeksi nippuksi.

Sain tuttavaltani kaksi puista kuljetuslaatikkoa, niissä on kuljetettu tuontitavaraa 1950-luvulla Poriin. Kolmanteen teokseen käytin laatikoiden pohjalaudat, jotka sahasin tasamittaisiksi paloiksi ja kokosin yhteen. Teosten mitat määrittyvät annetusta esitystavasta.

17, 20

Saara Nurmi

VIISI VERKKOA JA KAKSI SILAKKAA

Troolari Äranista aikoinaan vaihdettu tammilankun pala -jossa oli vielä 2 vanhaa naulaa jäljellä-, kuparilanka, tammenäkämämuste, hopeinen syväpainoväri, mankelin tela, kohopainovedokset

Vuonna 1940 rakennettiin troolari Hälsössä, Ruotsissa. Joukko nuoria turkulaisia meripartiolaisia haki sen alukseksen vuonna 1970. Mukana oli veljekset, joista toisesta tuli kuvataiteilijan isä ja toisesta kummisetä. Troolari Äran päätyi vuonna 1991 kummisedän ikiomaksi alukseksi. Äranilla on troolattu silakkaa, Itämeren sutjakoita hopeaharkkoja. Tammirunkoa on kunnostettu rakkaudella, lahot tammilankut on vaihdettu. Veljesten varastosta löytyi vanha lankunpätkä, johon oli syöpynyt kahden silakan sielu. Sutjakat hopeaharkot ovat tänään enää pennejä rehevöityneessä lähimeressämme. Politikoiintiinkin asti ovat nuo parvissa elävät pienikokoiset sillikalat päässeet viimeaikoina. Ja silakanhimoiset porilaiset tietävät hopeakylkiä löytyvän torilla valkoisen ämpäriin signaloidessa Ahdin annista. Viisi trooliverkkoa on vedostettu käyttäen vanhaa mankelin telaa painomatriisina. Silakoiden tulevaisuutta mankeloidaan halintoelimissä. Onko Porin torilla ensi kesänä tarvetta ämpärisignaalille?

2000€

18

Kari Kärkiluoma

SIIRTYMÄ

Olen tehnyt aikaisemmin muutamia teoksia vanhoista rakennus- ja purkuosista. Parhaassa iässä olevia viriilejä ja sydämellisiä, esimerkiksi 100 - 500 vuotiaita rakennuksia kuten puitakin, on tärkeää vaalia ja säilyttää. Aivan samoin on syytä kohdella kunnioittavasti ja arvostavasti sielukasta vanhusväestöä.

Monille ihmisille rakennusperinnön, kaupunki- ja maaseutu ympäristön ja luonnon tuhoaminen aiheuttaa huomattavaa surua ja stressiä. Nyt kun ihmiskunta ja planeetta on ennennäkemättömässä muutosvaiheessa, toimii kulttuuriperinnön laaja olemassaolo ja säilyminen yhtenä tehokkaan ankkuroivana ja maadoittavana tekijänä. Se ei estä uudempien ratkaisujen, kuten tulostettujen yksilöllisten rakennusten, teknologian huiman kehityksen innovaatioiden ja ennen havaitsemattomien energioiden käyttöönottoa ja hyödyntämistä.

Olen vuosien varrella toiminut kulttuuri- rakennus- ja luonnoperinnön parissa. Omana painotukseni myös taiteessa on moniulotteisen ihmisen tietoisuuden, mahdollisuuksien ja energian tutkiminen. Siirtymä -teos kuvaa yhtenä merkityksensä matkaa toisiin ulottuvuuksiin.

Materiaalit: puretun rakennuksen hirsi, lauta...

2400€

22

Pinja Sietiö

MIESSI

Oma suhde teoksen aiheeseen, porovasaan, näkyy luontosuhteen lisäksi saamelaistaustasta. Isovanhempani puhuivat äidinkielenään saamea, mutta kieli kitkeytyi pois käännytysten takia pois. Tämän takia saamelaisuudesta on enää luontosuhde jäljellä.

Toisin kuin sukulaisillani, itselläni ei ole omia poroja. Tämän ratkaisin sillä, että teen itse itsestäni poromiehen veistosten kautta. Veistos kerrallaan. Puuveistos tulee olemaan poroeloni toinen poro, jonka saamenkielinen nimi tarkoittaa porovasaa.

Luonnonmateriaalit ovat itselle lähellä sydäntä ja inspiraation lähde. Teoksen materiaalina käytän lahjoituksena saatua painekyllästettyä puuta. Puun kemiallinen käsittely tuntuu vievän materiaalin mahdollisimman kauas luonnosta, mutta haluan aiheen kautta palauttaa sen takaisin lähelle luontoa.

400€

23

Susa Pirttisalo

KAIKKI MUUTTUU

Teokseni on perinteinen naisveistos. Teos on veistetty mäntypöllistä ja päällystetty tervan ja havupuutärpätin sekoituksella. Vartalon rehevä muoto tuo mieleen Willendorfin Venuksen. Kaikki muuttuu. Ei muuttuisi tai ehkä muuttuu. Ei vain naiskuvamme ja käsityksemme naiseudesta, vaan myös luontosuhteemme ja käsityksemme ympäristöstämme. Onko luontosuhteemme enää samanlainen, kuin minkälaisena olemme sen tottuneet maailmalle markkinoimaan?

Ympäristöhallinnon yhteisen verkkopalvelun sivuilla kerrotaan, että Suomen lajien uhanalaisuus arvioitiin viidettä kertaa vuonna 2019 ja kolmatta kertaa Kansainvälisen luonnonsuojeluliiton (IUCN) luokituksella ja kriteeristöllä. Suomessa on n. 48 000 lajia. Näistä 22 418 (47%) lajia tunnetaan niin hyvin, että niiden uhanalaisuus pystyttiin arvioimaan. Lajeista 11,9% arvioitiin uhanalaisiksi.

600€

24

Henry Merimaa

KULJETUKSIA II & I

Kolmiosainen teokseni perustuu löydetyn- ja valmismateriaalin käyttöön. Teokset rakentuvat puun materiaalisuuden ja luonteenomaisuuden varaan. Ne eivät esitä muuta kuin puuta kasattuna nippuihin. Teosten hahmot muodostuivat moduuliajatuksen variaatioilla ja toteuttavat mi-nua kiehtovan minimaalisen ja konstruktivisen ilmaisun tapoja.

Trukkilavalla tuotiin keväällä naapuriini uunin osia. Kaksi ensimmäistä teosta syntyi tästä löydetyistä lavasta, jonka purin osiin. Purkuosat olivat kaikki saman pituisia. Pilkoin ne kolmeen osaan ja kasasin kahdeksi nippuksi.

Sain tuttavaltani kaksi puista kuljetuslaatikkoa, niissä on kuljetettu tuontitavaraa 1950-luvulla Poriin. Kolmanteen teokseen käytin laatikoiden pohjalaudat, jotka sahasin tasamittaisiksi paloiksi ja kokosin yhteen. Teosten mitat määrittyvät annetusta esitystavasta.

300€ / kpl

25

Iida Nikitin & Mikko Vandell

HYLLY

Mikä on teoksen tekijän, hänen/heidän, motiivinsa teoksen toteutuksessa sekä sisällöntuotannossa, sen käsittelemisessä ja käsitteistämisessä?

Taidelähtöiset menetelmät ottavat meistä vallan. Yritämme voimaantua ajankohtaisessa maailmantilanteessa. Oman taitavasti toteutetun (kau-niin) teoksen muoto on keskeinen moraalisen taakan painaessa meitä. Onko hengentuotos tarpeeksi kiinnostava vai koitammeko lunastaa taitvaspaikan anelemalla hyviä tarkoituksia puolellemme? Ehkä teos sitoo jotain merkittävää, pehmeää arvoa sisälleen..

Jatkumo luo suurta tarinaa olemassaolon äärirajoilla, hyllytetyillä kokemuksilla: itseilmaisu, luovuus, taidokkuus, luonnontuho, ikimetsät, pala-va maailma, jätepuuvaraston koluaminen jne. Etenemme shakkilaudalla, tuhon keskellä etsimme ihanteellista ihmistä. Hän koskettelee boksinsa rajoja toimien elementtien, maan ja meren sekä muiden, voimasuhteissa.

Teoksen materiaalit: mänty, tammi, koivu, mahonki, kuusi, hiili, pastelli, väripigmentit.

1000€

26

Sanna Pajunen

HARKKO

Miellän puun materiaalina lämpimäksi, pehmeäksi ja luonnonmukaiseksi, jota on miellyttävä työstää sekä omistaa. Kuitenkin se voi olla kemiallisesti käsiteltyä tai kestäväksi tehty erilaisin myrkyin. Miten nämä sitten aikanaan maatuessaan erittävät maaperään tai vesistöihin haitallisia aineita? Teoksessa käytetyn puun muut osat komeilevat tällä hetkellä terassin koolilankkuina. Toinen Harkko-teoksen materiaali on kimmeltävän arvokas luksustuote; kulta, jonka tuotantolinja ei välttämättä ole eettisesti kestävä. Ostin tarkoin paketoitun lehtikultasiivujen pinon pietarilaisesta taidemyymälästä joitain vuosia sitten.

Mietin teosta valmistaessani sanontaa, ”kultaakin kalliimpi”. Sitä luonnonvarat meille ovat ja siksi päädyin toteuttamaan kultaisen harkon muisuttamaan kaiken rajallisuudesta.

Sanna Pajunen (s. 1981) on porilainen taiteilija. Hän valmistui vuonna 2009 kuvataiteen maisteriksi Kuvataideakatemiasta. Hänen tilalliset teoksensa käsittelevät ympäristön muotoutumista ja ihmisenä olemisen haasteita. Pajunen toimii myös naiskuvanveistäjistä koostuvassa Piirakkakerho-taiteilijaryhmässä, jonka toiminnassa yhdistyvät performanssi, kuvanveisto ja yhteisöllisyys. Pajunen on toteuttanut julkisia teoksia ja hänen taidettaan on yksityisissä sekä Kuntsin modernin taiteen ja Porin kaupungin taidekokoemissa.

1100€

27

Eila Minkkinen

RANSKALAINEN JUUSTOTARJOTIN

Työni lähti liikkeelle, kun silmäni osuivat työhuoneellani jo pitkään loju-neeseen puuviilurasiaan. Säilytin siinä kaikenlaista pientä, mutta tärkeää tilpehööriä ja silmäni olivat tottununeet sen läsnäoloon.

Rasia on ostettu Pariisin lentokentältä ja sisälsi aromikkaan juustovalikoiman! Kannessa lukee FROMAGES de FRANCE. Juustojen vahvat tuoksut alkoivat leijailla työhuoneessa. Siinä se oli! Ryhdyin innostuneena työhön.

Asumme Vanhassa Raumassa 1800-luvulta peräisin olevassa talossa. Vanha puutalo vaatii korjaamista ja siihen tarvitaan monenlaista puutavaraa. Remonteista yli jääneistä erimuotoisista pätkistä ja palikoista ja pyöreästä rasiasta olen sommitellut Ranskalaisen juustotarjottimen.

Raumalla 30.08 - 23

1000€

28

Heikki Hautala

END OF AN ERA

Kartoittaessa materiaaleja teokseeni minulle tuli mieleen pienten valmiiden maalauspohjien mukana tulleet kiilat. En ole tarvinnut niitä pohjiin, mutta olen säästännyt ne sillä ajatuksella, että ehkä niille joskus löytyy jostain käyttöä. Aloin hahmottelemaan teostani noitten työhuoneen nurkkiin kerääntyneitten kiilojen pohjalta.

Teokseni lähtökohtana on ikivanha Ouroboros-symboli, häntäänsä syövä käärme. Sen katsotaan kuvastavan syklisyyttä, lopun ja uuden alun limitäisyyttä, ikuista kiertokulkua. Tämän ajan ihmisen näkökulmasta katsottuna symboli näyttäytyy helposti lähinnä itsetuhoisena, epäyhtälönä. Järjestelmämme luottaa jatkuvan kasvun ja kestävyiden yhteensovit-tamiseen, vaikka kaikki merkit viittaavat sen olevan paradoksi. Jonkun on loputtava, että joku uusi voisi alkaa, paljon täytyisi muuttaa, ettei ihan kaikki muuttuisi. Joka tapauksessa edessä on erään aikakauden loppu.

29

Teemu Virtanen

YLIAJETTU

Löysin kesällä maantieltä yliajetun mäyrän. Vein sen kotiin tehdäkseen luonnontieteellisiä tutkimuksia. Laskettuani raadon pihalle huomasin sen olevan hyvä aihe valokuville, joiden pohjalta päätin tehdä näkemästäni tutkielman. Tein teoksen valmistamalla liimapuuta keräämistäni kuormalavoista sekä sekalaisesta kierrätyspuusta. Osa laudoista on peräisin lapsuudenkotini katosta, sekä erilaisista arki-esineistä.

1000€

32,

34, 36, 38, 40

Nykytaideryhmä Kylkiäinen

PURETTU

Kevyttä, joustavaa, halpaa, ilmavaa, ajatonta, runsasta — rottinkia. Jäteaseman vuorilla, sotkun alpeilla punottu, viehko ja käsityön taidonnäyte hiveli silmäämme. Purimme yhden tuolin kaikista tarjolle asettuneista noin kahdestakymmenestä yksilöstä. Purku oli hapuilevaa etsintää ja ronskia rajuutta ja osin hellää huolenpitoa. Pala palata, osa osalta materia järjestäytyi ja luokittui museaaliseksi kokonaisuudeksi kaikenlaista.

Nykytaideryhmä Kylkiäinen työskentelee Koneen säätöön apurahalla.

www.kylkiainen.fi

400€

33

Hanna Marno

TAPAHTUMA AURINKOMYRSKYN AIKAAN A WORM`S PHOTOGRAPH

Teosta tehdessäni muistin tapahtuman öisellä pellolla aurinkomyrskyn aikaan vuonna 2015.

Metsästä peltoaukealle saapuessani näin taivaalla väreilevän pyörteen. Lähdin kiireesti etenemään mutaisessa maassa tavoittaakseni sen keskustan. Pysähdyin, pyörre imi ylöspäin. Kumisaappaani vajosivat aina syvemmälle raskaaseen multa. Pian olin kokonaan pellon alla.

Olen käyttänyt materiaaleina veistoksieni ylijäämämateriaalia: lintumies Pöllö-Pekan veljen sahaaman raidan viimeiset palaset, naapureilta saamani lahokoivukiekon, lehtikuusta teoksesta Hyvä kuollut ja vähän mentyä jostain. Teoksessa väriaineina on veriseitikkiä, keltahelttaseitikkiä, samettijalkaa, maapigmentejä ja synteettisiä aineksia.

www.hannamarno.com

1000€

35

Miina Hujala

MIKÄÄN EI OLE IKUISTA

Teos koostuu – jämäpuun kera – hiilen eri olomuodoista ja yhdistelmistä: sydestä (eli grillihiilestä), hedelmäsokerista, grafiitista ja timanteista.

Asioiden arvostaminen ja merkityksellistäminen on kulttuurillisessa toiminnassa keskeisessä asemassa. Jättömaa ja jättöpuu eivät ole käyttämättömien resurssien haamuja. Elämän kuhisemista monissa eri elementeissä tapahtuu. Siellä missä on hiiltä on elämää, niin moneen orgaaniseen yhdisteeseen hiili on sekoittunut, ja se mihin hiilen muotoon kulttuurillinen arvostuksemme on sekoittunut ei onneksi ole pysyvää.

Miina Hujala on taiteilija ja kuraattori, joka työskentelee ja asuu Helsingissä ja Porissa.

www.miinahujala.fi

Arvo: 1290 € + alv 24 %

39

Pinja Sietiö

RIÄVSKÁ

Teos esittää lumikiepissä lepäävää riekkoa. Riekot ovat itselleni rakkaita lintuja, sillä ne tuovat mieleeni lapsuudenkotini metsät, vaarat ja tunturit. Ne ovat ihastuttaneet äänillään ja siipien jäljillä lumessa. Ne ovat myös pelästyttäneet monta kertaa pyrähtäessään lentoon ihan vierestäni.

Riekon materiaalina olen käyttänyt lahjoituksena saatua koivupölliä, josta olen pitkän kaavan kautta veistänyt taltoilla linnun esiin. Koivu on osuva valinta materiaalina, sillä talvisin riekot viihtyvät koivikossa syöden niiden urpuja, oksia ja silmuja.

Teoksen nimi on inarinsaamea ja tarkoittaa riekkoa.

150€

Veistos hiilivarastona -teoksen on kuratoinut ja tuottanut kuvataiteilija Eero Merimaa. Teos on aikaisemmin toteutettu Varsinais-Suomalaisten taiteilijoiden kanssa marraskuussa 2022 Turun Taidehallissa ja sitä ennen Turun Taideakatemian kuvataiteen opiskelijoiden kanssa. Merimaa työskentelee pääsääntöisesti kuvanveiston ja installaatiotaiteen alueilla. Hänen teoksensa muotoutuvat usein erilaisten yhteistyöprojektien ja dialogisten prosessien ympärille. Materiaalit ja niihin sisältyvä tieto on usein teosten keskiössä. Merimaa työskentelee myös Turun taideakate-
miassa kuvanveiston opettajana.

Lisätietoja

eero.merimaa@turkuamk.fi

www.eeromerimaa.fi

Erityiset kiitokset tuotannollisesta ja kuratoriaalisesta tuesta: Jyrki Rieki, Henry Merimaa, Rauha Vuorinen, Ville Kirjanen, Eero Nives, Emilia Karjula

